

скрито-то си оръжие и хайдушко-то си украшение. „Ахъ тѣжко ми!“ повика жена му като го видѣ въ него, „азъ съмъ ся оженила за едного хайдутина!“ Велко ъж тишаше, че сега е всѣкій станаль хайдутинъ, и трѣгна да търси другары-тѣ си.

И така събра ся едно голѣмо множество отъ хайдуты и бѣжанцы, кое грухна най-напредъ въ село Сибницѣ (въ Бѣлградско-то окръжие), отъ гдѣ-то бѣхъ родени Катичъ и Чарапичъ; запалихъ турски-тѣ ханеца, убивахъ и пленяхъ, гдѣ кого-то Турчина стигняхъ, и за часъ ги испъдихъ отъ села-та и градица та, и незаба-

за кратко врѣмя събра до 10,000 карджалияцы въ Видинъ. Като започна сега Пазваноглу можѣа пожела-ние-то на яничари-тѣ да огнѣтава и Сърбія, и взѣ Кла-дово, тогда хаджи Мустафа немисляше никакъ иначе, освенъ да дигне и самы-тѣ Сърбы на оръжие, за да отпъди бунтовници-тѣ, кои-то станахъ и връхъ Султанъ-тѣ. Сърби-тѣ побѣждавахъ още муслуманы-тѣ на странж-тѣ на други-тѣ Турцы, и пакъ тѣи небѣхъ още никакъ покорни. Чрезъ това възвиси ся гордость-та на муслумани-тѣ. Освенъ дето че и сами-тѣ Турцы много страдахъ отъ Карджалин-тѣ и Яничары-тѣ: то пакъ тѣи неможихъ да ся задоволятъ съ тѣя мисли, да правовѣрни-тѣ стари муслумани бѣдѣтъ испъдени отъ единъ пашалжкъ, а напротивъ да ся Христіани-тѣ подигнѣтъ на сжщый-тѣ. Мюфтія-та самъ даде едно из-ясненіе: че ся иде противу законъ-тѣ, като ся испъдѣтъ правовѣрни-тѣ заради благостояніе-то на рая-та отъ тѣхны-тѣ собствены имѣнія. Спорѣдъ това заповѣда диванъ-тѣ на паша-та, да ся изново прѣмжѣтъ яничари-тѣ, освенъ что бѣхъ чрезъ единъ ферманъ изгнани, и съ помощъ-тѣ на едного бунтовника (Пазваноглу) въ явнѣ бунж подигнати. Яничари-тѣ ся убо пакъ вър-нахъ въ Сърбія. Дето че отъ това най-голѣмо зло за тѣхъ излѣзе, показва теченіе-то на работы-тѣ.